

Prima instanță: Jud. Buiucani mun. Chișinău: Jud. O. Parfeni
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

Î N C H E I E R E

03 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecător: Valeriu Doagă

Judecătorii: Tamara Chișca-Doneva, Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Calnev Galina, prin intermediul avocatului Grișina Lada,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Calnev Galina împotriva lui Calnev Valeriu cu privire la încasarea pensiei de întreținere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Calnev Galina și s-a menținut hotărârea judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău din 26 iulie 2016,

c o n s t a t ă :

La 18 mai 2016 Calnev Galina s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către Calnev Valeriu cu privire la încasarea pensiei de întreținere.

În motivarea acțiunii a invocat că la 17 mai 1980 a încheiat căsătoria cu Calnev Valeriu.

La 20 octombrie 2010, din inițiativa soțului Calnev Valeriu, au divorțat, divorțul fiind înregistrat în registrul Oficiului Stare Civilă sub nr. 523.

La 01 ianuarie 2016, Calnev Galina a devenit pensionar, beneficiind de o pensie în mărime de 2525,4 lei.

Explică reclamanta că, în fiecare lună este obligată să achite datoriile la serviciile comunale și suma creditului în mărime de 9500 lei.

Susține că, divorțul s-a petrecut pe cale amiabilă, însă după două luni de la divorț pârâtul s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere de chemare în judecată cu privire la partajarea averii, iar ea la rândul său a depus o cerere reconvențională privind partajarea datoriei, toate datoriile fiind obținute în timpul căsătoriei.

Menționează că, pârâtul nu achită datoriile împreună cu ea, situația materială fiind una foarte grea.

Invocă prevederile art. 83 alin. e) Codul Familiei potrivit căruia dreptul de a pretinde întreținere de la fostul soț pe cale judecătorească îl are fostul soț care necesită sprijin material și a atins vârsta de pensionare, în termen de cel mult cinci ani din momentul desfacerii căsătoriei, dacă soții au fost căsătoriți ce puțin cincisprezece ani.

Conform art. 84 Codul Familiei este stabilit că cuantumul pensiei de întreținere încasate de la soț (fost soț) în favoarea celuilalt soț se stabilește de către instanța judecătorească într-o sumă bănească fixă plătită lunar. La stabilirea sumei pensiei de întreținere, se ține cont de situația materială și familială a soților (foștilor soți), de alte circumstanțe importante.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe de judecată independentă și imparțială, garantat de art. 6 paragraful 1 al Convenției, urmează a fi interpretat prin prisma Preambulului Convenției, care enunță preeminența principiului supremației dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante.

În conformitate cu art. 6/1 a Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale „orice persoană are dreptul la judecare în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil al cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa”.

Solicită reclamanta în baza celor expuse, încasarea din contul lui Calnev Valeriu începând cu 01 ianuarie 2016 a pensiei de întreținere în mărime de 3000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 26 iulie 2016, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, reclamanta nu a prezentat nici o probă care să dovedească situația grea (precară) a sa, necesitatea încasării pensiei de întreținere de la fostul soț, că venitul său lunar nu-i suficient pentru întreținere și necesitățile sale și că pârâtul are venituri.

Totodată, prima instanță a reținut că, din materialele dosarului nu rezultă că reclamanta ar avea probleme de sănătate, că ar avea la întreținere careva persoane sau alte circumstanțe.

Prima instanță a considerat că argumentul cu privire la existența un credit bancar și datorii la serviciile locative-comunale, nu oferă dreptul de a pretinde întreținere de la fostul soț, or după cum rezultă din conținutul cererii de chemare

în judecată pe marginea pretinselor datorii se va expune instanța de judecată care este investită cu judecarea pricinii civile în cauză.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Calnev Galina și menținută hotărârea primei instanțe.

La 31 ianuarie 2017, Calnev Galina, prin intermediul avocatului Grișina Lada a declarat recurs împotriva hotărârii judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău din 26 iulie 2016 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, solicitând casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea.

În motivarea recursului, a invocat că cu hotărârea judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău și cu decizia Curții de Apel Chișinău nu este de acord, indicând că în perioada căsătoriei au procurat apartamentul nr. 189, situat pe str. Alba-Iulia 200, mun. Chișinău.

La 15.07.2007 acest apartament a ars în incendiu, iar ulterior toate bunurile necesare pentru casă au fost procurate de Calnev Galina, care a fost nevoită să încheie contract de credit pe perioadă îndelungată cu instituțiile financiare.

Relevă că are datorii pentru achitarea serviciilor comunale privind întreținerea apartamentului comun, toate aceste datorii fiind obținute în timpul căsătoriei.

Explică reclamanta că, a achitat toate plățile, inclusiv și serviciile comunale privind apartamentul în ultimii zece ani, nefiind ajutată de către soț, care peste o lună de la divorț s-a căsătorit cu o altă persoană, iar peste două luni a depus cerere de chemare în judecată cu privire la partajarea averii.

Consideră că, instanța de fond nu a atras atenția la faptul că, Calnev Valeriu s-a eliberat din funcția la propria inițiativă, după depunerea cererii de chemare în judecată privind încasarea pensiei de întreținere pentru a se eschiva de la acordarea ajutorului material.

Menționează că, Calnev Valeriu nu este pensionar și potrivit adeverinței eliberată de Societatea pe acțiuni „Artmet”, deține un salariu lunar în mărime de 5000 lei pentru anul 2016, ceea ce este suficient și pentru întreținerea fostei soții.

Afirmă că și soția lui Calnev Valeriu a fost eliberată din funcție din propria inițiativă, deși nu este pensionară și fiind aptă de muncă.

Relatează că, prima instanță a încălcat drepturile fundamentale a membrilor familiei și soților, deși nu erau temeieri pentru respingerea cerințelor privind încasarea pensiei de întreținere până la schimbarea situației materiale a părților.

Invocă în susținerea recursului prevederile art. 432 din Codul de Procedură Civilă, art. art. 2, 3, 83 alin. e), 84 din Codul Familiei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei ilegale.

Colegiul reține că, la materialele cauzei este anexată copia scrisorii de expediere în adresa părților a copiei deciziei integrale a instanței de apel (f.d.112), însă careva probe privind recepționarea deciziei contestate de către participanții la proces, lipsesc. Astfel, recursul declarat la data de 31 ianuarie 2017, se consideră depus în termen (f.d.114-118).

La 28 februarie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Calnev Valeriu cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea pricinii, Calnev Valeriu nu a depus referință la cererea de recurs declarată, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile invocate în cererea de recurs, prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Calnev Galina, prin intermediul avocatului Grișina Lada nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Verificând prin prisma normele de drept citate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că

recursul declarat de Calnev Galina, prin intermediul avocatului Grișina Lada nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, deoarece recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat doar critici ce se axează asupra soluției instanțelor inferioare.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului contestat.

Față de cele indicate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în cercetarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Sub acest aspect, Completul ține să menționeze că, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel, recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Calnev Galina, prin intermediul avocatului Grișina Lada, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Calnev Galina, prin intermediul avocatului Grișina Lada, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu